

[Handelsministeren.]

både her i landet og i andre lande, er muligheden for en stærk stigning i antallet af patenter til skade for det stedlige erhvervsliv bl. a. ved en betydelig overvågningsbyrde. Dansk industri har dog ikke udtrykt betænkelighed i denne henseende.

Der er ikke tvivl om, at Den europæiske Patentkonvention vil øge antallet af patenter i Danmark – måske til det dobbelte af det nuværende antal – og at forøgelsen af Fællesskabspatenter vil blive endnu større.

Jeg vil dog gerne understrege, at flere patenter med gyldighed for Danmark ikke nødvendigvis vil være en ulempe for dansk erhvervsliv. En sådan konkurrencemæssig indflydelse fra udlandet kan anspore dansk forskning og dansk industri til en yderligere indsats. Flere patenter er ensbetydende med import af teknologi, hvilket kun kan være en fordel for landet. Danmark har gennem en årrække haft større indtægter end udgifter ved licensaftaler o. lign., men forholdet burde måske være det omvendte, dvs. større import end eksport af teknologi.

Under alle omstændigheder vil en stor tilgang udefra af teknisk viden være en positiv faktor for den industrielle og håndværksmæssige udvikling.

Hvad angår de praktiske muligheder for overvågning af europæiske patenter og patentansøgninger, vil jeg minde om, at der i 1974 i patentdirektoratet ved en særlig lov blev oprettet en serviceafdeling, bl. a. for at vi fra dansk side skulle stå godt rustet til at bistå erhvervslivet på dette vigtige område. Serviceafdelingen er nu godt indarbejdet og har vist sin store nytteværdi.

I øvrigt udstedes der i de større industrilande årligt et antal patenter, der er langt større end det, der over en længere årrække kan blive følgen af den europæiske ordning her i landet. Også i disse lande er der mange mindre virksomheder, der synes at kunne fungere uden større problemer af denne årsag.

Endvidere er der næppe grund til at tro, at udenlandske patentansøgere vil opretholde europæiske patenter for Danmark, hvis de ikke har en væsentlig økonomisk interesse i at have patentet her i landet. De ville formentlig derfor have det pågældende patent også under et rent nationalt system.

Endelig virker dansk industri jo i høj grad på eksportmarkederne i de store lande, hvor

den har en langt vanskeligere overvågningsopgave end på sit hjemmemarked.

Ved etableringen af en international organisation er valget af officielle sprog af væsentlig betydning. Dette gælder i særdeleshed for en organisation med administrative opgaver som Den europæiske Patentmyndighed, og det gælder både valget af arbejdssprog og valget af det sprog, der skal kunne anvendes ved affattelsen af dokumenter med retlig gyldighed, dvs. patentkravene og patentbeskrivelsen. Over for de enkelte landes ønske om at få anvendt deres eget officielle sprog står behovet for ikke at gøre ansøgningsproceduren for besværlig og bekostelig for patentmyndigheden og ansøgerne. Det er således en opgave, der er vanskeligere, jo flere lande der er tilsluttet den pågældende konvention.

Dansk industri og industriens rådgivere, herunder patentagenterne, er allerede i dag særdeles fortrolige med at arbejde med fremmede sprog, og de muligheder, som Den europæiske Patentkonvention indeholder for at kræve patentskrifterne oversat til dansk helt eller delvis, er efter min opfattelse tilfredsstillende for Danmark. Mulighederne for at kræve oversættelser er i øvrigt blevet til på et særligt initiativ fra de nordiske lande under de forberedende forhandlinger.

Den europæiske Patentmyndigheds arbejdsprog vil være engelsk, fransk og tysk, men det må erindres, at også de lande, hvis officielle sprog er et af de nævnte, i vidt omfang har de samme sproglige problemer med hensyn til europæiske patenter, som vi har her i landet.

Det samme kan siges om Fællesskabspatentet, for hvilket som hovedregel kun patentkravene kan kræves oversat til alle ni medlemslandes sprog. Som det er anført i lovforslagets bemærkninger, vil det næppe blive aktuelt for Danmarks vedkommende at benytte den undtagelsesregel, som giver adgang til at kræve hele patentskriftet oversat til dansk.

Modsat den danske patentlov indeholder Den europæiske Patentkonvention ikke forbud mod, at der meddeles patent på lægemidler, næringsmidler eller fremgangsmåder til fremstilling af næringsmidler. I henhold til konventionens overgangsbestemmelser kan der dog tages forbehold om at opretholde sådanne nationale forbud i en vis periode, men kun for så vidt angår lægemidler og næringsmidler. Denne adgang til at tage forbehold består ikke for de lande, der også tiltræder Fællesskabets